

Doğu Karadeniz'de Status Epileptikus

Okan BÖLÜKBAŞI *, M. ÖZMENOĞLU **

ÖZET

1991-1995 yılları arasında 26 olgu, status epileptikus (SE) tanısıyla izlendi. Olgular, hastane kaynaklı retrospektif bir çalışmaya alınarak, çalışma kriterlerine uyan 13 SE hastası incelenerek; SE etyolojisi, uygulanan tedavi ve прогноз yönünden değerlendirildi. Nöbetleri kırmada yoğun bakım hospitalizasyonu ve erken (Teddüsüz) pentobarbital anestezisinin mortalite ve morbidite üzerinde en etkili faktör olduğu sonucuna varıldı. En sık etyolojik neden, doktor kontrolünde ya da kontrolsüz ($n=3$) ilaç kesme (% 46) olarak saptandı.

Anahtar kelimeler: Status epileptikus, pentobarbital anestezisi, etyoloji

Düşünen Adam; 8 (2): 35-36

SUMMARY

Between 1991-1995 period, 26 patients with status epilepticus were hospitalized. 13 SE patients were selected according to study criteria and evaluated with a hospital based retrospective study. Hospitalization in an intensive care unit and early pentobarbital anesthesia were found as the most important factors effecting the outcome. The most frequently seen factor in SE etiology was stopping the medication with or without ($n=3$) medical supervision.

Key words: Status epilepticus, pentobarbital anesthesia, etiology

GİRİŞ

Status epileptikus (SE), sabit ve sürekli bir epileptik durum yaratmaya yetecek şiddette ardısırı gelen, sık gelen ya da uzanmış bir epileptik nöbetle karakterize bir durumdur. Çoğu yazara göre, tekrarlayan nöbetler bilinç bozukluğu ile birlükteyse, status epileptikus demek için yeterlidir. Sürekli olay bilinç değişikliği yapmadan otuz dakikadan fazla sürerse, bu da status epileptikus sayılabilir. Tonik-klonik status epileptikus, tıbbi bir acıldır. Tekrarlayan tonik-klonik kasılmalar, beyin hasarı ve ölüme yol açabilir. Tedavinin amacı, sadece olayın davranışsal sonuçlarını halletmek değil, epileptik süreci de durdurmaktır. Konvulzif status, epileptiklerin % 1.3-16'sında görülmektedir⁽¹⁾.

YÖNTEM ve GEREÇ

1 Ocak 1991-1 Ocak 1995 yılları arasında, kliniğimize 26 hasta status epileptikus tanısıyla yatarıldı. Bu olgulardan, doğduğu ve yaşadığı yer Doğu Karadeniz olan ve daha önceden epilepsi tanısıyla, epilepsi polikliniğimizce izlenmekte olan 13 hasta, bir hastane kaynaklı retrospektif çalışmaya alındı. Hastanemiz, bölgedeki yegane tersiyer referans merkezi ve bölgedeki diğer hastaneler içinde epilepsi polikliniği ve yoğun bakımı olan tek merkezdir. Bu nedenle, bölgedeki SE olgularının çoğu, kliniğimize nakledilmektedir. Olguların, 10'u erkek, 3'ü kadın ($n=13$) ve yaş ortalaması 27.3'dü. Olguların SE tipi, Gastaut klasifikasyonuna uygun olarak yapıldı⁽²⁾. Olgular, nöbet tipi, etyoloji, tedavi, yoğun bakım

* Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Farabi Hastanesi Nöroloji ABD, Trabzon

hospitalizasyonu, morbidite/mortalite, nöroradyolojik ve nörofizyolojik incelemeler yönünden incelen-di. Nöroradyolojik ve nörofizyolojik incelemeler ile, rutin kan, idrar, kan gazları, BOS sonuçları ve anti-epileptik ilaç serum düzeylerinin tüm olgularda çalı-şılmış olmasına dikkat edildi. 26 olgudan çalışma kriterlerine uygun olan 13'ü değerlendirildi.

SONUÇLAR

Olgularda gözlenen, en sık status epileptikus tipi, konvulzif tonik-klonik status olarak saptandı. Bir ol-guda myoklonik, bir olguda parsiyel somatomotor, bir olguda da adversif parsiyel nöbet gözlendi. Etyolojide saptanan nedenler, sıklık sırasına göre ilaç kesme ya da düzensiz kullanım (n=6), infeksiyon (n=3), idyopatik (n=3), travma (n=1) bulundu. Nöroradyolojik incelemeler, 4 olguda patolojik de-ğişiklikler gösterirken, EEG tüm olgularda pa-tolojiki ve en sık görülen anomali, yaygın ve şiddetli proksimal dalga aktivitesiydi.

Tedavide sıklik strasına göre şu antiepileptikler kul-lanıldı: Difenilhidantion, diazepam ve klonazepam. Bir olguda antiepileptiklere bağlı bradiaritmî ge-leştiğinden, 6 gr/gün dozunda 3 gün immunglobulin ve diyazepam verildi. Üç olguda trakeotomili ve iki olguda entübasyonlu solunum desteği gerekti. Tüm olgular, statustan çıkışana dek yoğun bakım ünitesinde izlendi. Ortalama yoğun bakım kalış süresi 15.7 gün ve toplam hastanede izlem süresi 14.7 gün bulundu. Tüm olgularda tama yakın nöbet kontrolü sağlandı ve hiç ölüm görülmedi.

TARTIŞMA

Olgularımızda en sık gözlenen en sık SE tipi; konvulzif tonik-klonik tip oldu. Etyolojide en sık neden de ilaç kesilmesi olarak saptandı. Bu durum literatür verileri ile uyumludur⁽³⁾. Ayrıca kanımızca bölgede son yıllarda ortaya çıkan Bağımsız Devletler Top-luluğu vatandaşı, lisansız ve tıbbi yeterlilikleri tar-tışmalı "kaçak" nörologların faaliyetleri olumsuz so-nuçlara yol açmıştır. Bu şahıslar, iki hastada tedavinin kesilmesine neden olarak, bizzat SE et-yolojisinde rol oynamışlardır. SE tedavisi, son 20 yıl içinde oldukça gelişmiş ve ilişkili olarak mortalite ve morbidite azalmıştır⁽⁴⁾. Sonuçlarımız, bu sap-tamları desteklemektedir. Etyolojisine bakılmaksız-

Tablo 1. Olguların yaşı ve cins özellikleri

	Olgı	Yaş ortalaması	Yaş aralığı
E	10	31.7	14-41
K	3	23	18-28
Toplam	13	27.3	

Tablo 2. Olgularda SE nedenleri

Olgı sayısı	Etyoloji	Oran (n=13)
6	İlaç kesme, düzensiz kullanımı	% 46
3	infeksiyon	% 23
3	saptanamadı	% 23
1	travma	% 7

zin nöbetlerin hızla kırılmaya çalışılması eylemi, prognozu o ölçüde iyi etkilemektedir. Amaç, ilk 1 saat içinde nöbetsel aktiviteye baskılıyabilmektedir. En sık kullanılan ve önerilen üç anti-epileptik; ben-zodiazepinler, feniton ve fenobarbitaldır. Biz direnç-li olgularda, sıkı gözetim altında klonazepam de-vamlı infüzyonu da uyguluyoruz ve nöbetsel ak-tivitetenin kırılmasında çok yararlı olduğunu göz-lemliyoruz. Refraktör epilepsilerde, hiç beklemek-sizin, yukarıdaki ilaçların yükleme dozuna ek olarak pentobarbital anestezisi eklenmelidir⁽⁵⁾.

Tüm olgularımız, bu prensiplere uygun tedavi edil-miştir. Mortalitenin sıfır ve morbiditenin düşük ol-masını buna bağlıyoruz. İvedi nöbet tedavisinin yan-ınsıra, yine aynı ivedilikle solunum desteği, kan basıncı regülasyonu, elektrolit dengesizliği, dehid-rasyon, hiperpreksi ve asidozla savaşım son derece önemlidir. Bir olgumuzda gözlediğimiz gibi, anti-epileptikler, hipotansiyon, aritmî ve solunum dep-resyonu yapabilir. Bu nedenle, hastaların nöbetler kırılana kadar moniterize edilmesi şarttır. Aksi halde mortalite ve morbidite kaçınılmaz ölçüde artacaktır.

KAYNAKLAR

- Hauser WA: Status epilepticus. Etiology and neurological sequela, Adv Neurol 34:3-14, 1983.
- Gastaut H: Classification of status epilepticus. Adv Neurol 34:15-35, 1983.
- Towne AR, Pellock JM, Ico D, DeLorenzo RJ: Determinants of mortality in status epilepticus. Epilepsia Jan-Feb; 35(1), p.27-34, 1994.
- Jagoda A, Riggio S: Refractory status epilepticus in adults. Ann Emerg Med Nov; 22(11), p.1771, 1993.
- Treatment of convulsive status epilepticus. Recommendations of the Epilepsy Foundation of America's Working Group on Status Epilepticus. JAMA Aug; 270(7), p.854-9, 1993.